

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Når regeringen og de partier, der står bag regeringen, vil undlade at stemme for dette dagsordensforslag, så sker det altså ud fra den udtrykkelige forudsætning, at vi fortsat vil forbeholde os ret til at komme til folketinget med forslag om, hvordan man kan omflytte penge, omprioritere inden for budgetterne, og folketinget må til den tid tage stilling til, om man synes, det er en god idé. Det er på den baggrund, regeringen ikke stemmer imod dagsordenen, men undlader at stemme.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt sige til det sidste, ministeren sagde, at det er klart, at man aldrig vil og aldrig bør binde mennesker til at holde fast ved et én gang vedtaget system. Vi er alle sammen interesserede i omprioriteringer og ændringer, men det er ikke sikkert, at vi vil være enige i de rokeringer, ministeren vil foreslå. Det er klart, at det ikke er meningen, at man vil binde nogen til at køre videre ud ad den landevej, de måske har kørt ad i en hel del år.

Jeg vil godt takke for debatten. Jeg synes, den har været spændende, og jeg synes da også, at der fra næsten alle sider, undtagen fra den sædvanlige, er en åbenhed over for, at de kulturelle ting har en betydning, som man ikke sådan skal undervurdere, og at det er rimeligt, at man netop i tider, hvor det er meget vanskeligt for mennesker at bevare modet og håbet, bliver ved med at prøve på at give dem nogle muligheder, dels for nogle oplevelser, dels for en egen virksomhed, som kan have udgangspunkt i deres egne erfaringer, og som kan sætte den tilværelse, de lever i, i en eller anden ramme, så de måske kan få inspiration til at gøre mere og til at fortsætte med en tilværelse, som måske ellers ikke er så spændende.

Med hensyn til teatrene har ministeren netop sagt, at der kan være systemer, der skal ændres. Det skal jeg ikke sige at der ikke kan. Det kan godt tænkes, at der er nogle ting, der fungerer meget tungt, meget gammeldags. Men det er faktisk ikke bare det, der er problemet for teatrene. Det kom tydeligt frem i den radioudsendelse i går aftes, som ministeren medvirkede i, at der efterhånden er meget store økonomiske problemer for de enkelte teatre, så at der bliver fle-

re og flere forestillinger med 3, 2 eller 1 spillende, og at det kan være til skade for teaterlivet, hvis de bliver nødt til at begrænse sig til at spille one-man shows.

Derfor er det nødvendigt, når man nu skal til at kigge på budgetterne, også at sørge for, at teatrene får udveje for ikke bare at vælge én god skuespiller, men for at spille stykker med et meget stort ensemble og stykker med et mindre. Så vidt jeg husker, havde vi i finansudvalget sidste år et forslag om en ændring, der netop gik ud på, at man åbnede flere muligheder for de storkøbenhavnske teatre for at spille store forestillinger. Jeg kan forstå efter det sidste, jeg har hørt om teatersituationen, at det gennemgående er meget vanskeligt at gennemføre den slags ting, og at det ser ud, som om Gladsaxe Teater, der er det teater, der har prøvet mest med hensyn til totalteater, har meget svært ved at fortsætte den virksomhed og køre nogle nye forsøg igennem.

Med hensyn til Det kgl. Teater antydede ministeren, at for øjeblikket brugte man jo ikke så mange penge derovre, fordi de jo ikke spillede i hvert fald på Gamle Scene. Det er også rigtigt, men jeg vil godt sige, at jeg synes, det var på tide, at finansministeren fik taget sig sammen til at give kostumeassistenterne den smule ekstra penge, de skal have for forskudt arbejdstid og det besvær, de har ved det arbejde, de nu har. Det er skammeligt, at teatret skal gå i stå på grund af en ønsket lønforhøjelse på, jeg tror, det er 300-400 kr. om måneden.

Der har været talt om bibliotekerne. Dem bliver der jo altid talt meget om i disse debatter, helt naturligt, fordi bibliotekerne er de mest udbredte kulturinstitutioner i landet. Det er ikke helt rigtigt, når det nu gøres til næsten ingen ting, bibliotekerne har sparet ude i kommunerne. Det lød, da hr. Bernhard Baunsgaard stod heroppe, som om det kun var 10-15 mill. kr., de havde sparet, i stedet for de 8 mill. kr. Så vidt jeg kan regne ud, og så vidt jeg kan huske, hvad ministeren sagde, er der sparet 64 mill. kr. i kommunerne på folkebibliotekerne, og deraf skyldes de 33 mill. kr. ændrede lønskøn. Det vil trods alt sige, at der er sparet 31 mill. kr.

Selv om, som fru Mette Madsen sagde, 31 mill. kr. ikke er så meget i forhold til et samlet statsligt og kommunalt budget på 1,5 mia kr. - det er nu ikke 1,7 mia kr. - så må det